Lluís Marquina: 'Encara faig servir coses que vaig aprendre a Ràdio Sant Cugat'

El presentador del 'Tot es mou' de TV3, Lluís Marquina, ha recordat en una entrevista a Cugat Mèdia el seu pas per la casa, coincidint amb el 38è aniversari. Marquina, que va viure diverses etapes a la sintonia del 91.5 FM, ressalta també el valor dels mitjans locals en situacions com la crisi del coronavirus i assenyala que encara aplica moltes de les lliçons que va aprendre a la casa a la seva feina com a presentador del magazín de tardes de TV3.

Vas passar per Ràdio Sant Cugat i Cugat.cat en diverses etapes. Com han estat aquests períodes?
He tingut diversos contactes durant bastant de temps. Vaig començar quan la ràdio era al carrer Sant Jordi participant al programa 'Bon rotllo' presentat per la Raquel Iniesta. Érem molt joves, era un programa carregat de bon ambient i amb una família molt maca que fèiem el cap de setmana després de dinar. Era un magazín des d'una òptica molt jove, molt fresca i distesa.

També vaig participar en programes especials com 'Xocolata per tutti', a la Cavalcada de Reis... Vaig aprendre molt perquè estarem d'acord que aquesta ràdio té moltes virtuts i una d'elles és que és una gran escola de formació de professionals de la comunicació. Tinc la sort d'haver-me format a Ràdio Sant Cugat.

A la segona va ser just quan s'estrenava la nova seu i passava a ser Cugat.cat i ja incorporava el projecte web. Allà m'hi vaig estar uns quants anys fent diversos programes del departament de Musicals d'on en guardo un record deliciós.

Amb el temps te n'adones de la importància d'haver començat en un mitjà local?
Sobretot de la generositat d'aquests mitjans i de la gent que els gestiona. Les directores i els directors que ha tingut aquest mitjà, en el meu cas particular i en molts d'altres, han confiat en la gent i han donat oportunitats. Arribes a aquests mitjans amb un nivell de coneixements encara per polir i està molt bé que permetin que et vagis formant mentre aportes allò que pots al mitjà. És un dels grans valors de la comunicació local i, en especial, de Cugat Mèdia, que sempre ha acollit molt bé a qui ha volgut acostar-s'hi amb el seu projecte. Això no ho poden dir totes les emissores.

Es nota quan algú ha passat per una ràdio local i quan no?
Crec que sí. És molt sa que quan tothom vol arribar a segons quin lloc o a segons quin mitjà, encara que s'hi vulgui quedar hagi passat per diversos llocs. Espais de comunicació públics, privats, davant o darrere de la càmera i fent diverses feines. En aquest sentit, si has pogut treballar a un mitjà local perquè t'hi sents més obligat a fer més tipus de feina, et requereix d'una intensitat i d'una voluntat que t'esperonen com a professional. És molt engrescador participar d'una emissora local.

Pots començar a fer coses que tens ganes de fer, però també perquè t'exigeix molt, et demana que vagis a cobrir una cosa, arribis, ho preparis i ràpidament te'n vagis a un altre lloc. Això et regala unes capes de professionalitat que quan arribes a un altre mitjà on estàs una mica més especialitzat i disposes d'una infraestructura diferent t'aporten molt al llarg de la teva carrera. Encara tibo de moltes coses que he après i que he pogut fer per primera vegada a mitjans com Ràdio Sant Cugat

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/entrevista/149409.html

Copyright 2024 Cugat.cat

Quina és la importància al mapa dels mitjans dels mitjans de proximitat?
Molta. Hi ha mitjans locals que depenen d'Ajuntaments o Entitats Municipals depenen a vegades de la consideració que tenen pel govern tenen més o menys recursos, però és important que aquests mitjans continuïn funcionant i que tinguin els recursos que es mereixen perquè hi ha molts àmbits, indrets i temàtiques on, si no hi arriba el mitjà local, no ho explica ningú més. Arriben on altres no ho fan i aquesta és una de les claus per les quals és important que mantinguem amb bon estat de salut tots aquests mitjans que ara imagino que ho estan passant malament.

Jo ho estic passant aquí a TV3, una empresa molt gran, amb una infraestructura molt sòlida i amb recursos diferents dels que pot tenir Cugat Mèdia, però ho estem notant. És important que d'aquí no en sortim més prims de com hi hem arribat. Aquesta crisi ens ha demostrat que hem d'estar amb la musculatura ben en forma per ser capaços de respondre en situacions com aquesta.

En una crisi com aquesta guanyen més força els mitjans locals?
Són la referència directa amb el ciutadà i quan vius una situació en la qual tot és desconegut, no sabem com serà demà passat, les normes van canviant, els consells van canviant... Hi ha una part de l'actualitat que és genèrica al ciutadà de Sant Cugat i el de Girona però hi ha unes especificitats d'aquesta situació que amb aquest nivell de detall només te les pot oferir Cugat Mèdia. Per tant, quan necessites algú que et doni la informació concreta, el primer que vas a buscar és el teu mitjà local.

Segur que el nombre de visites ha incrementat perquè els ciutadans s'han adreçat a vosaltres per obtenir respostes que no acabaven d'obtenir per altres vies i aquí és quan es demostra que els mitjans locals són referència quan volem traslladar la cultura de la ciutat, allò que ens fa diferents, però també en situacions com la crisi del coronavirus.

Els mitjans audiovisuals s'han hagut de reinventar d'una manera que era difícil de preveure. Com ha sigut la transformació d'un programa com el 'Tot es mou'?
Hem hagut d'estripar tot allò que coneixíem i que havíem marcat de com havíem de fer les coses. Ens hem hagut de treure moltes manies de sobre perquè hem hagut de fer tele en unes condicions que no ens podríem haver imaginat mai. Hem anat refent la nostra manera de fer, com oferíem els continguts, amb quina forma i amb quina durada. Tot des de zero, i tot des de zero cada dia.

Ara la situació s'ha estabilitzat, però les primeres setmanes cada dia començàvem un programa nou. Descobríem que podíem fer servir una tècnica que no havíem provat i ho fèiem aquell mateix dia. Si sortia mitjanament bé, ho incorporàvem. Aquí ens vam quedar el mínim de persones necessàries per tirar endavant el programa de manera presencial mentre la resta feia teletreball.

Si mires durant la pandèmica el 'Tot es mou', és un model de programa diferent. A més, hem comptat amb la generositat de col·laboradors i dels nostres entrevistats que s'han prestat a fer coses que mai s'haurien prestat a res. Que els músics, des de casa seva, amb un telèfon mòbil i un micro d'aquests d'auriculars que la majoria de vegades funciona fatal, s'atreveixin en directe a TV3 a les set de la tarda a fer una actuació per tot Catalunya en aquestes condicions, jo no els ho agrairé mai prou.

Així com també d'entrevistats i espectadors que ens han permès fer continguts audiovisuals amb estàndards que no són els habituals. Et molestaria molt veure segons quina entrevista amb una imatge que no s'acaba de veure, que es talla... Tothom ha entès molt en quin moment estàvem i han valorat l'esforç i la informació i l'entretenimient. Perquè l'entretenimient també és servei públic, hi ha molta gent que necessitava que els

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/entrevista/149409.html

Copyright 2024 Cugat.cat

oferíssim algun contingut addicional a tot el que estàvem vivint al dia a dia.

Es va parlar de que els mitjans havien d'oferir alguna cosa que no fos notícies sobre el coronavirus fins i tot des del punt de la vista de la moral de la societat.
Els primers dies tenies uns sentiments contradictoris. Veies el patiment de la gent i el propi. T'anaven parlant de gent que perdia persones estimades, que patia molt per la feina i la primera necessitat era explicar què estava passant. Però era compartida amb la necessitat de fugir una estona de tota aquesta angoixa, dibuixar algun petit somriure de tant en tant, d'escoltar algú que canta i m'explica el per què d'aquella cançó... Però els primers dies era molt, molt difícil fer-ho, a nivell fins i tot individual.

De totes aquestes improvisacions i noves tècniques per explicar les coses, alguna es quedarà quan torni a la normalitat?
Jo crec que hem descobert que algunes línies vermelles que ens havíem marcat potser no ho eren tant. Que haurem de valorar més què perdem quan no estem disposats a fer segons quin tipus de contingut en segons quines condicions. Quan torni la normalitat la gent es tornarà més exigent, però sí que vull pensar que haurem mogut una mica aquestes línies vermelles i que ens atrevirem a fer coses que feia molts anys que dèiem que faríem.

Parlàvem del 4G, el 5G, els telèfons mòbils... però ens costa molt i anem molt a poc a poc. Haurem guanyat una mica de perícia i haurem après coses. Espero que no sigui en detriment de la qualitat del contingut, de la precarietat de com treballa la gent als mitjans. L'important és que incorporem allò positiu, no que agafem hàbits que afavoreixin la precarització i que agafem hàbits que facin baixar el nivell d'allò que s'està explicant.

Com valores el 'Tot es mou'?
Estem acabant la tercera temporada i, tenint en compte la primera va ser estranya, perquè veníem d'un altre projecte, el 'Tarda oberta', que va arribar en un moment de manca de recursos molt gran i es va decidir que es deixava de fer i que un equip que estava preparant un altre programa ens poséssim a fer-ne un de tarda. Va ser una situació complicada, en un entorn socialment i política molt convuls i se sumava a més amb la manca de recursos. Tot plegat va fer que fos espectacular amb tot el que es va viure en aquella època. A la segona temporada vam mantenir aquest format de part informativa i d'entreteniment.

És un programa on encaixen aquestes dues grans temàtiques que a vegades és difícil de fer, però com que els esdeveniments ens obliguen a tenir una ràpida reacció i passar d'entreteniment a informació d'última hora en un minut i mig, vam crear un programa molt flexible. Ara ja estem a la tercera, de la qual n'estem molt satisfets. És un programa molt gran, quatre hores de televisió en directe, amb una escaleta molt variable. Jo crec que estem oferint un producte amb el qual els espectadors estan satisfets, com marquen els índexs d'audiència i el que respira la gent quan parlo amb ells.

Jo, no com a programa sinó personalment, sempre tinc molt el xip de la millora constant i de que cada dia aquest programa ha d'anar evolucionant cap a més i cap a millor amb el que vol la gent. Els nostres clients són els catalans, a quin dirigim aquest programa, i hem de fer-lo a la mida de tots els espectadors. És un programa fet íntegrament per treballadors de la casa, feia molt de temps que un magazín així no es feia amb aquesta estructura. Un equip amb multiplicitat de perfils i estem encantats de com està funcionant.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/entrevista/149409.html

Copyright 2024 Cugat.cat